

מסורת הש"ס

(א) לנלי ג. וישינ' (ב) לקמן
קט"ג (ג) [לקמן קט"ג:
(ד) צ"ל אבין, (ה) צ"ל אבין,
(ו) [לקמן מה"א:] (ז) כ"ב
קט"ג: חילין ע"ה, (ח) וישינ'
חוס' שגב ע' סוף ד"ה
טעם ל"ה, (ט) כ"ב קט"ג:
(י) [לקמן קט"ג:] (ל) וישינ'
חוס' כ"מ מה"א, (מ) וישינ'
חוס' וישינ' ע"ה ע"ה ע"ה.
וכסדרות יג' ד"ה רב אשין.

הגהות הב"ח

(ה) ישיי ד"ה טולה לחלצה וכו' לקחת יבמתו ועלתה וגו' הא חפץ מייבם הדין: (ב) ד"ה לא אפשי וכו' כ' ימים בסוף ג' חודשים: (ג) חוס' ד"ה משום וכו' טעמא דמתגרי מפריש דהם למי:

מוסף רש"י

יאזל לרעה. אומה לרעה שאלה עמו.
 אכל אי שמעה עליה שאינה מעוברת
 תמימים ולא חיישין שמח נשא בעלה
 אחרת צמדינה שמה וליהי חנן היא
 אומר ויהי מפרש ב' השפה: אלא
 לא חתול. ותנשא לשוק: אחאי.
 אי חליטה מעוברת שמה חליטה חתול
 זמנה נפשו דבין לרעה מעוברת וזין
 אמה מעוברת היה חליטה פורטה:
 בעלמה חתולך בחור' ו' ותנשא בחור
 ג'. שמת: לא. אפשר דהיינו ספק דבין
 ט' לראשון או לא ו' לאחרון דאשילו
 שמת ג' ימים ו' בחור ו' חדשים
 יולדה בחור' ללצל לראשון אחי
 איכא בעלמה שמה ח' ו' לאחרון ו'
 ואע"פ שאין אלא ו' חדשים וז' ימים
 קדימין ד"ה דף יא. יולדה ל' יולדה
 למקוטשין ואע"פ דהיא לאו חתול
 מעוברת דהא מדמתי שמה שמה
 לרעה מכלל דלחר זמן מרובה שגלן
 בעלה למדינה הים קמיירי לא פלוג
 רבנן בשנים אלא בחור ג' ימים להחמין:
 אלא חתולך בחור' ו' ותנשא לאחר
 כו'. וקשה לי הכי מלי לאחזוקי הכי הכי
 נמי דחליטה מעוברת שמה חליטה הכי
 מליי נפול אכל הכא הא איכא למיחש
 שמה לרעה מעוברת בולד חן קיימא
 וכן ביאה וחליטה פורטה בה לדברי
 רחל אלא ולד ויהולד אין פוטור עד
 שיא לאחיר העולם. וגרסה בעיני דה"ג
 בעלמה חתולך בחור ט' ותנשא בחור
 ט' לא דהיינו ספק שמה היא ולד
 לרעה חן קיימא וליהי חן פוטור עד
 שיא לאחיר העולם ולי"ג אי בן ט'
 לראשון ופירושו היה כפסרים משושים.
 אלא חתולך בחור ט' ותנשא לאחר ט'
 חנה נפשו אי מעוברת לרעה והפילה
 או לא מעוברת הואי הר מללה ו'

פוטרתה: עולה לחליצה. דכתיב
זאת יבמתו (א) וחלצה וכו': שמה
פ. בולד של קיימא לדברי הכל
משום שמה יבא אליהו ויאמר

16 דכל העולה ליבוס
 שאין עולה ליבוס אי
 אמר רבא הכי קאמר
 מעוברת הרי זו לא
 ולד בן קיימא וביאה
 ביאה וחליצת מעוברת
 והולד אינו פוטר עה
 תניא כוותיה דרבא
 מעוברת הרי זו לא
 ולד בן קיימא ואין
 אלא ולד פוטר והולד
 לאויר העולם טעמא
 קיימא הוא הא לא הו
 צרתה לימא תיהיו ח
 ר"ל הכי קתני ה
 מעוברת הרי זו לא
 יהא הולד בן קיימא
 שמה חליצה וביאת
 ביאה וא"ל הלך אהר
 ולד מעליא ידון ולד
 לאויר העולם א"ר אל
 דריש לקיש ולא תנן
 ואשכח דתנן ¹⁷האשה
 למדינת הים ובאו וא
 זו לא תנשא ולא תת
 מעוברת היא צרתה
 יהא ולד בן קיימא וי
 דאורייתא אלא לא
 תחלוץ בתוך ט' ותנ
 ספק אלא תחלוץ בתו
 תשעה ולמעמיך תח
 אלא בר מינה דההיא
 חיננא בר ¹⁸אביי דאמ
 ולד בן קיימא ונמצא
 לכהונה ולצרכה דל
 בחליצה ולא הוי
 קשרי חליצה לכהן א"ל
 ולא תתייבס קתני לא
 קתני בלא חליצה אב
 דשריא תניא כוותיה
 למעוברת והפילה צר
 "אמר רבא ¹⁹הלכתא
 חדא הא דאמרן אידך
 על פיו ריבה לאחד ומ
 את הבכור דבריו ק
 ירושה לא אמר כלום
 בסוף בין באמצע מש

יור העולם אלה לאו מאוס שמה
 ואין הורג של קיימא והיא
 מתהן מעוברת לא שייכא חילצה
 לעצמה. י' טעמא דלא תחלוץ
 יצה אה תחלוץ לאחר י' דהשתא
 ט קמי עד שמדע ואפי' לטוק
 ויחשבה לאחר ט' ההם טעמא
 חילצה שלא לזרוק וכשרה לכה
 אפי' מיד לא תחלוץ ויהא נש
 יי ילדה לבעלי אפי' שרוב נש
 ותחלה: על פיו. ואחר דבר
 וכן בחיי ואין כאן ירושה ליטול
 ירש שמה פלוגי שדה פלוגי
 ש: כשהם. שמה שדה פלוגי

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

לו.

בשלמא בתוך ג' חדשים ב'י' אין גירסא זו נכונה כדפי'ס
בקונטרס ועוד דאי אפשר כלל לדקדק מזאניה
חוללת תוך ג' ינישא אחר ג' דחילת מעוברת לא שמה חליה דאי
ודאי תוך ג' מודה ר' יוחנן דאין חוללת כדמתן ביממה לא מחלוק
עין חזקת לה ג' דהיינו וינחמא חסות

עולה לחליצה וכל
עולה לחליצה אלא
יבכונם יבמתו ונמצאת
שא צרתה שמא היא
מעוברת לא שמה
לא שמה חליצה
שיצא לאורר העולם
יבכונם יבמתו ונמצאת
שא צרתה שמא היא
יאה וחליצה פוטרת
אין פוטרה עד שיצא
דרשמה יהא וולד בן
ויולד בן קיימא מופמר
בסתא דר"ל אמר לך
יבכמו ונמצאת
שא צרתה שמא לא

דחםם בל להשמיעו דין כל הנשים
שנפלות לייבום ואם היה דין אחר
לגרופה ה"ל לפרוש' אבל הכא דאח"כ
אם יאדע ע"ז מעשה בנאשה שהלך
בעלה וצרכה למדנית הים אחרי שפיר
דוקא בשאר נשים דלאו גרושות
ועדיפא מינה פסקה פסקה דמוקי
היא דהאשה שהלך דוקא בגרושה
דפריך מינה אהיא דמית' הכא:
הכלבית ב"ד' בהני ת"ת. (דף וסא)
דפליגי פסק' ב' דחולין (דף כט: וסא)
גבי יסנה לשמיטה מתחלה ועד סוף
לא חשיב הכא אע"ג דפסב' (דף וסא)
כוותיה פס' ב' דזמנים (דף ג' וסא)
היינו דמס' דר"ל משמיה לני סבא
אמרה ויתמה דלא חשיב הא דפ"ק
דמסכת פ"ו (דף ו: וסא) דמניא כותיה
דר"ל דנשא ונתן מותר כיון דחשיב
הכא מדאי דמניא כותיה ואור"י דמ"ג
התם הלכמה כ"ו יומין דחםם גמי
הא דתמן וחכ"א לפניהם אסור
לשאתיהם מותר פריך חכמים היינו
ח"ק ומשני נשא ונתן איכא גיטין
ובפני קמא דסנהדרין (דף טו: וסא)
וזה זכר דאורי דמניא כותיה דר"ל
התם פלוגי אליבא דר"א ולא סבירא
לכו כותיהם: **משום** ירושה א"א
אמר ב"בם. טעמא (ו) מפרש התם
במתניתין לפי שהטנה על שם שמיטה
במורה וכו' יומין ונתן בן גרוקא פליג
פסק' ים נוחלין (ב"ב קז.) ואמר דאם
אמר על מי שראוי לירשו דבריו קיימים
ועדיפא מפרש התם משום דמכיר
וכיה ביום הגחילו את בני המורה
מנהג רשות אלץ להגחילו לכל מי
שירצה והא דמכיר לא יוכל לבכר היינו

דוקא חלק בצורה אבל חלק פשוטות יכול ורצון ביום הנחילו את
בניו מוקמי לדרשא אחרימי ולא יוכל לבצר אינטריך משום דהורע
בכחו שאין נוטל בראוי כמחזקו וס"ד דהורע כמו נמי בהא א"נ
אינטריך דס"ד כיון דשנאה שנואה צנישויה דיוכל לבצר:
ואמר

ה שנים: **אלא בר מינה דהביא.** כלומר מהביא לא חידוק סייעתא
ולא משום ספק ביניה לשוק הוא אלא לכאבי בר אבין כ"י: **שם**
ה ונמי שראה בחללה מחזיקה בפסולה לכהונה ואחיה דרין להכריז
ה **קמתי.** חידוק מיהא לר"י: **לא שפא קמתי.** ולא חלל נשאל
וילדות אבל אי חללה אפי' בחוק ט' ה"נ דמשתריא לאחר ט'
ולא בשום ירשה בשתיקה: **ריבה לאחד ומשיט לאחד או שפא**
כורה ולא הפשוטה לטול בשום אלא מה שריבה ריבה ומה שמשיט
נ: **לא אחד כלום.** שפאית עה שפאית בצורה ותפא: **על הוייל** ו
ויירשה: **באמרי.** ירשה ומתני לו וירשה: **ירשה ומתני לו:**

לעולם

עין משפט
ור מצוד

ח א מ"י פ"א מהלכות
 יבוס הלכה יט:
ט ב מ"י פ"א שם הלכה
 כא סמוע עשין נ טושי"ע
 טושי"ע סימן קסד סעיף ג:
י ג מ"י שם הלכה כ
 טושי"ע שם סעיף כ:
יא ד מ"י פ"ו מהלכות
 נזירות הלכה ה סמוע
 עשין נ טושי"ע ח"ת סימן
 רפא סעיף ז:

תוספות ישנים

(א) ועוד דהיינו לנאמרי
בהדיה דא דתמן קתן לא
תתקן דשעברו עליה ג'
תדעיש לטפורן לה ויחזן
תתקן בתוך שלש יומא
ויהי נמי
לאחר שלש.
ולקמן קתן לא הייב הכא
היינו לנאמרי ועוד מלי
אחר וילעמוד תתקן
לאחר ג' ותנא ובי רבי
מזי להנשא לאחר ג'
שא דתנא תעניתה חלה
כן קרינא ואין תעניתה כלום
ומשום ויל לא משער דולד
אזי פטור דשאל לאמר
הטעם:

תוס' חד מקמא'

[illegible]